

at jeg virkelig troer, at jeg er gaaet noget for vidt ved at tage Leiere med. Dette er nu frafaldet, saa at jeg synes, at Loven derfor ikke fortjener at forkastes, især da Folkethinget er gaaet ind derpaa. Hvorfor jeg fra mit Standpunkt ikke brød mig om at optage Leiere med, er, fordi Leiere paa Landet i Almindelighed ere ligesom Fæstere. Man har mange — og det er det hyppigste — Exempler paa, at en Mand, som har leiet og er skikkelig, og opfylder sine Forpligtelser, bliver siddende i Huset ligesom en Fæster hele sin Levetid. Det har jeg seet mange Exempler paa, og derfor tog jeg det med, da det kom mig ud paa Tet. Der er imidlertid blevet taget Anledning til at sammenligne Forholdet med Forholdet paa Leien i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn; og da maatte Sagen betragtes fra en ganske anden Side, og da var det ogsaa urigtigt at røre ved dette Slags Bestemmelser. Men Forholdet er paa Landet ganske anderledes; thi der boe ikke som i Kjøbstæderne Eieren og Leierne i samme Huus, hvor det derfor er den Første magtpaaliggende, hvem der kommer til at boe der, og at have en fast Control med, hvem han leier sine Værelser ud til. Paa Landet derimod boe Eieren og Leierne ikke i samme Huus, Eieren boer slet ikke hos dem, og det kan være ham ligegyldigt, hvem der boer i hans Huus eller Gaard, naar der ikke lides Ulempe derved. Jeg troer saaledes virkelig, at det skadede Forslaget meget, at man slog ind paa det Gebeet med Leierne, og sammenlignede det med Forholdet i Kjøbenhavn og andre Kjøbstæder. Jeg vil ogsaa virkelig troe, at naar et heelt Huus, enten i Kjøbenhavn eller i Kjøbstæderne, blev leiet ud, vilde Eieren ikke have Noget imod, at Leieren foretog Fremleie, naar han kun svarede til, at Alt var i sin Orden. Og saaledes er Forholdet paa Landet; det er heelt affides liggende Bygninger, som Leierne og Fæsterne have og som de derfor vel maae have en vis Raadighed over. Jeg bliver derfor ved at holde paa, at vi skulle vedtage Forslaget, uagtet det ikke er saa tydeligt redigeret af Folkethinget, som man kunde ønske; men jeg vil dog vedblive at anbefale til Thinget, at vi ikke gjøre Forandringer i det. Jeg troer virkelig, at det er en

Sag, der ikke er saa vigtig, som den fra flere Sider bliver betragtet, og den vil vistnok, da den engang er kommen under Dmtale her i Thinget, gjøre et meget godt Indtryk. Jeg troer ikke heller, at Nogen kan have Noget imod, at dette Lovforslag vedtages. Til hvad den ærede 6te Landstingsmand har yttret, henholder jeg mig foreløbig og henstiller saaledes Sagen til det ærede Thing.

Stampe: Jeg skal erklære mig aldeles enig med det ærede Udvalg, hvis Betænkning jeg med megen Tilfredsstillelse har gennemlæst. Det forekommer mig, at naar man vil undersøge, hvorvidt en Bestemmelse bør optages i Loven eller ikke, saa bør man undersøge, om denne Bestemmelse er nødvendig, for at Lovens Niemed kan udføres. Niemedet af det os foreliggende Lovforslag er, at skaffe Arbejdsclassen paa Landet Leilighed til at faae Bølg for en billig Priis; og da dette Niemed, saavidt mig forekommer, aldeles opnaaes ved Lovforslaget, saaledes som det engang tilforn er vedtaget i Landstthinget og nu igjen er indstillet af det ærede Udvalg, skal jeg aldeles stemme for det ærede Udvalgs Indstilling. Jeg skal tillige erklære mig aldeles enig med den sidste ærede Taler deri, at Gudseierne vistnok ikke i Almindelighed sætte stor Priis paa deres Net til at kunne forbyde deres Fæstere at tage Indsiddere, men jeg skal tillige bemærke, at jeg troer, at der i dette Tilfælde ikke er nogen Nødvendighed for at ophæve denne Bestemmelse.

Thalbiger: Jeg skal blot bemærke, at jeg troer heller ikke, der er nogen Nødvendighed, for at beholde dette Lovsted. Efter hvad den ærede sidste Taler yttrede, synes det mig indlysende. Men hvad der er Nødvendighed for, som det ogsaa er blevet udviklet, det er, at skaffe den arbejdende Klasse mere Raadighed over sine Kræfter; thi, som det foruden af mig, ogsaa af Flere er udhævet, jo lettere Arbejderne have ved at ned sætte sig et eller andet Sted i Landet, desto større Fordeel er det for dem, fremfor naar de maae flytte fra det ene Sted til det andet, uden Hensyn til, om de kunne fortjene Noget. Det er Hovedsagen, at den arbejdende Klasse kan faae mere Raadighed over, hvor den kan tage fast Bopæl, efter hvor